

Rigsdagstidende.

1860.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N°. 42.

Ellevte Session.

19de Møde.

Dnsdagen den 11te Januar. Kl. 1.

(Fortsat)

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg har derfor begjært og erholdt Hans Majestæts Tilladelse til at maatte forelægge Rigsdagen et Lovudkast, som gaaer ud paa, at Regjeringen bemyndiges til at lade bygge en Jernbane fra Nyborg over Odense til Middelfart, med en Dampferge over Lillebelt, og derfra til den slesvigiske Grændse, samt fra den slesvigiske Grændse til Aalborg, og til at søge opnaaet en Forandring i den i Henhold til Loven af 4de Marts 1857 meddeelte Concession til Anlæg af en Jernbane, saaledes at Strækningen fra Skive til Struer foreløbigen opgives, og den øvrige Deel af Banen paa hensigtsmæssig Maade bringes i Forbindelse med det øvrige Jernbaneanlæg, ligesom ogsaa det samme Betalingsystem, som fastsættes med Hensyn til dette, gjøres anvendeligt paa den allerede concessionerede Bane. Efter Udkastet skulde Regjeringen endvidere bemyndiges til, for at tilveiebringe Midlerne til disse Jernbaneanlæg, at udstede et Beløb af indtil 300,000 Rd. R. M. pr. Mtil uopfigelige 4 pCt. rentebærende Obligationer, henhørende til Kongerigets særlige Gjæld, hvorved Regjeringen dog ikke gjøres uberettiget til at kunne, dersom Saadant findes hensigtsmæssigt, udstede det samme Beløb i Obligationer, lydende paa den anden Mønstfort. Fremdeles skulde Regjerin-

gen bemyndiges til at bortforpagte Banen, med at Forpagteren leverer alt til Driften hørende Materiale og betaler i aarlig Afgift til Staten en vis Andeel af samtlige Baners Bruttoindtægt, samt at Forpagteren stiller Sikkerhed, deels i et indbetalt Beløb, deels i det til Banernes Drift anskaffede Materiale. Dette er Hovedtrækkene i det Lovudkast, som jeg her ved har den Ære at forelægge.

Ved de Forhandlinger, Regjeringen har ført med Concessionshaveren til den vedtagne Bane, har den erholdt saadanne Tilfagn af ham, at den føler sig overbevist om at kunne gennemføre denne Lov, naar den bliver vedtagen af Rigsdagen. Dersom Regjeringen eller Rigsdagen stod aldeles fri ligeoverfor Jernbanesagen, dersom det Spørgsmaal, hvorvidt der i det Hele for Staten var Anledning til at anlægge en stor Capital i Jernbaner, endnu var aabent, saa vilde jeg vistnok have havt Betænelighed ved at komme med en Begjæring om et saa stort Beløb som det, der udfordres for at gennemføre denne Sag, ligesom jeg ogsaa vilde have havt megen Betænelighed ved at forelægge Lovudkastet netop i den Form, hvori jeg nu har indbragt det; men vi staae ligeoverfor en contractmæssig afluttet Forpligtelse, og det er derfor, at jeg har troet, at det ikke vilde være betænkeligt at søge at erhverve et langt fuldstændigere og hensigtsmæssigere Vederlag for den Forpligtelse, som Staten allerede har indgaaet. Ved Finantslovens første Behandling tillod jeg mig at udtale, at Regjeringen ingenlunde misgjænder Betydningen af Loven